

RESOLUCIÓ del procediment sancionador núm. PS 52/2011, referent a l'Ajuntament del Prat de Llobregat.

Antecedents

Primer.- En data 02/06/2011 va tenir entrada a l'Autoritat Catalana de Protecció de Dades, un escrit d'un ciutadà pel qual formulava denúncia contra l'Ajuntament del Prat de Llobregat, amb motiu d'un presumpte incompliment de la Llei orgànica 15/1999, de 13 de desembre, de protecció de dades de caràcter personal (en endavant, LOPD).

En concret, la persona denunciant exposava que en relació amb un expedient disciplinari que se li havia incoat a ell i a un altre funcionari del dit Ajuntament, es va permetre en diverses ocasions que terceres persones que no tenien la condició d'interessats en l'expedient, poguessin accedir al seu contingut.

La persona denunciant aportava amb el seu escrit de denúncia còpia de diversa documentació referent a l'expedient disciplinari núm. XXX.

Segon.- L'Autoritat Catalana de Protecció de Dades va iniciar una fase d'informació prèvia (IP 144/2011), d'acord amb el que preveu l'article 7 del Decret 278/1993, de 9 de novembre, sobre el procediment sancionador d'aplicació als àmbits de competència de la Generalitat, en relació amb disposició transitòria segona de la Llei 32/2010, de l'1 d'octubre, de l'Autoritat Catalana de Protecció de Dades, per tal de comprovar la realitat dels fets denunciats i d'obtenir més informació sobre les circumstàncies dels fets i els subjectes responsables.

Tercer.- En el si d'aquesta fase d'investigació, el 09/06/2011 es va requerir a l'Ajuntament del Prat de Llobregat, per tal que informés sobre l'habilitació legal que donaria cobertura a l'accés a l'expedient disciplinari abans esmentat, per part de determinades persones que s'identificaven en el requeriment.

L'Ajuntament del Prat de Llobregat va donar resposta a aquest requeriment mitjançant escrit de 17/06/2011, a través del qual exposava que es va donar el tràmit l'audiència i vista de l'expedient disciplinari als òrgans de representació dels empleats públics, en compliment d'allò establert a l'article 49 d) de l'Acord de condicions del personal de l'Ajuntament del Prat de Llobregat 2008-2011. Així mateix, l'Ajuntament manifestava que d'acord amb els articles 10.3 de la Llei orgànica 11/1985, de 2 d'agost, de llibertat sindical i 31 de la Llei 30/1992, de 26 de novembre, de règim jurídic de les administracions públiques i procediment administratiu comú, *"es va considerar que la concessió del tràmit era preceptiva i la seva falta podria ser qualificada com l'omissió d'un element de garantia de la participació de les organitzacions sindicals en els procediments disciplinaris i, per tant, com a possible infracció que podria produir la nul·litat d'actuacions en cas d'incompliment."*

L'Ajuntament del Prat de Llobregat aportava amb el seu escrit còpia de l'Acord esmentat.

Quart.- També en el marc de la informació prèvia, es va comprovar que l'Àrea de Coordinació, Serveis centrals i Economia de l'Ajuntament del Prat de Llobregat és l'entitat responsable del

fitxer "*Expedients disciplinaris*", inscrit al Registre de Protecció de Dades de Catalunya depenent d'aquesta Autoritat, el qual té com a finalitat la "*gestió dels expedients disciplinaris del personal municipal*".

Cinquè.- En data 27/07/2011 la directora de l'Autoritat Catalana de Protecció de Dades va acordar iniciar procediment sancionador contra l'Ajuntament de El Prat de Llobregat, per una presumpta infracció molt greu prevista a l'article 44.4 b), en relació amb l'article 7.5, ambdós de la LOPD. Així mateix, va nomenar instructor de l'expedient al funcionari de l'Autoritat Catalana de Protecció de Dades, XXX. Aquest acord d'inici es va notificar, juntament amb el plec de càrrecs, tant a l'Ajuntament del Prat de Llobregat com a la persona denunciant l'01/08/2011 i el 05/08/2011, respectivament

En el plec de càrrecs es concedia a les parts interessades un termini de deu dies hàbils comptadors a partir del dia següent de la notificació per formular al·legacions, presentar documents i proposar la pràctica de proves que consideressin convenients per a la defensa dels seus interessos.

Sisè.- A través d'escrit de 08/08/2011, la persona denunciant va formular al·legacions al plec de càrrecs.

Setè.- L'Ajuntament del Prat de Llobregat, mitjançant escrit de 10/08/2011, també va formular al·legacions al plec de càrrecs. Amb el seu escrit d'al·legacions l'Ajuntament aportava còpies –parcials- dels acord de condicions de treball per als períodes 1997-1999 i 2000-2003, així com còpia de l'acta final sobre l'acord de condicions de treball de 30/05/2001.

Juntament amb les al·legacions presentades, l'Ajuntament proposava la pràctica de prova. En relació amb la prova proposada, la persona instructora en data 13/10/2011 va acordar la seva denegació per considerar-la improcedent.

Vuitè.- En data 13/10/2011 l'instructor d'aquest procediment va formular proposta de resolució, per la qual proposava que la directora de l'Autoritat Catalana de Protecció de Dades declarés que l'Ajuntament del Prat de Llobregat havia incorregut en una infracció molt greu prevista a l'article 44.4 b), en relació amb l'article 7.5; ambdós de la LOPD. Aquesta proposta de resolució, juntament amb l'acord sobre la prova, fou notificada tant a l'Ajuntament del Prat de Llobregat com a la persona denunciant en data 17/10/2011, i es concedia un termini de 10 dies per formular al·legacions.

Novè.- Per mitjà d'escrit de 28/10/2011 l'Ajuntament del Prat de Llobregat va formular al·legacions a la proposta de resolució. Aquestes al·legacions s'analitzen a l'apartat segon dels fonaments de dret.

La persona denunciant no ha formulat al·legacions davant la proposta de resolució.

Del conjunt de les actuacions practicades en aquest procediment es consideren acreditats els fets que seguidament es detallen com a fets provats.

Fets Provats

Únic.- En el marc de l'expedient disciplinari núm. XXX l'Ajuntament del Prat de Llobregat va comunicar les dades de caràcter personal de les dues persones expedientades –membres de la Policia Local del Prat de Llobregat- a tercers, i en concret, als membres dels òrgans de representació dels empleats públics de l'Ajuntament.

A aquest respecte, d'acord amb la documentació que obra en l'expedient disciplinari referit, es van efectuar les següents comunicacions de dades de caràcter personal:

1. En dates 03/01/2011 i 05/01/2011, es va comunicar a dos membres de la junta de personal de l'Ajuntament del Prat de Llobregat, l'acord d'inici de l'expedient disciplinari, dictat el 24/12/2010.
2. En dates 31/01/2011 i 01/02/2011, es va notificar als mateixos membres de la junta de personal, l'ofici a través del qual se'ls comunicava que *“es dóna audiència i vista al Comitè de Treballadors (Junta de Personal), per un termini de 10 dies naturals de l'expedient disciplinari de referència, que està en tramitació contra els funcionaris indicats (...).”*
3. En data 01/02/2011, dos membres del *“Comitè de Treballadors i Junta de Personal”* van comparèixer davant l'instructor de l'expedient disciplinari, i en la pròpia compareixença signada per l'instructor es feia constar que els dos membres esmentats *“visualitzen l'expedient que inclou fins a la fase de plec de càrrecs.”*
4. En el tercer apartat de la part dispositiva de la proposta de resolució formulada per la persona instructora de l'expedient disciplinari el 09/03/2011, s'acorda *“Comunicar aquesta resolució (...), al Comitè de Treballadors (Junta de Personal), (...).”*

Aquestes comunicacions es van efectuar sense el consentiment de les persones afectades i sense la concurrència d'habilitació legal. En aquest sentit, de la documentació aportada per la persona aquí denunciada es desprèn que mitjançant escrit d'al·legacions al plec de càrrecs formulat en l'expedient disciplinari, una de les persones expedientades posà de manifest que *“s'ha donat vista de l'expedient a la representació sindical, cosa que no havia estat sol·licitada per l'interessat.”* No obstant això, amb posterioritat es va facilitar novament als òrgans de representació l'accés a l'expedient.

Fonaments de Dret

Primer.- És d'aplicació al present procediment el previst al Decret 278/1993, de 9 de novembre, sobre el procediment sancionador d'aplicació als àmbits de competència de la Generalitat, segons el previst a la DT 2^a de la Llei 32/2010, de l'1 d'octubre, de l'Autoritat Catalana de Protecció de Dades. De conformitat amb l'article 5 i 8 de la Llei 32/2010, la resolució del procediment sancionador correspon a la directora de l'Autoritat Catalana de Protecció de Dades.

Segon.- En el curs del procediment sancionador l'Ajuntament del Prat de Llobregat i la persona denunciada van formular al·legacions davant el plec de càrrecs, les quals es van abordar de forma motivada a la proposta de resolució, motiu pel qual es dóna en aquest punt per reproduïda la resposta efectuada per l'instructor. L'Ajuntament del Prat de Llobregat

també ha formulat al·legacions davant la proposta de resolució, les quals procedeix abordar tot seguit.

2.1.- Sobre els articles 49 i 50 de l'Acord de condicions del personal de l'Ajuntament del Prat de Llobregat.

Al respecte, l'Ajuntament del Prat de Llobregat reitera les manifestacions efectuades en l'escrit d'al·legacions davant el plec de càrrecs, en el sentit que l'Acord de condicions del personal de l'Ajuntament del Prat de Llobregat 2008-2011 constituïa l'habilitació legal necessària *"perquè els òrgans de representació dels empleats públics poguessin participar de forma activa en els supòsits de tramitació d'expedients disciplinaris."* Afegeix, que els drets fonamentals referents a la protecció de dades de caràcter personal i a la llibertat sindical i a la negociació col·lectiva es poden compatibilitzar entre si. Finalment, assenyala que l'accés a l'expedient disciplinari per part dels membres dels òrgans de representació dels empleats públics es trobaria habilitada per diferents normes amb rang legal.

Pel que fa a si l'Acord de condicions del personal esmentat habilitaria l'accés dels òrgans de representació del personal funcionari, tal com indicava la persona instructora a la proposta de resolució, l'article 37.1 de la Llei 7/2007, de 12 d'abril, de l'Estatut bàsic de l'empleat públic (en endavant, EBEP), disposa el següent sobre les matèries que són objecte de negociació col·lectiva:

"1. Són objecte de negociació, en el seu àmbit respectiu i en relació amb les competències de cada Administració pública i amb l'abast que legalment escaigui en cada cas, les matèries següents:

- a) L'aplicació de l'increment de les retribucions del personal al servei de les administracions públiques que s'estableixi a la llei de pressupostos generals de l'Estat i de les comunitats autònomes.*
- b) La determinació i aplicació de les retribucions complementàries dels funcionaris.*
- c) Les normes que fixin els criteris generals en matèria d'accés, carrera, provisió, sistemes de classificació de llocs de treball, i plans i instruments de planificació de recursos humans.*
- d) Les normes que fixin els criteris i mecanismes generals en matèria d'avaluació de l'acompliment.*
- e) Els plans de previsió social complementària.*
- f) Els criteris generals dels plans i fons per a la formació i la promoció interna.*
- g) Els criteris generals per a la determinació de prestacions socials i pensions de classes passives.*
- h) Les propostes sobre drets sindicals i de participació.*
- i) Els criteris generals d'acció social.*
- j) Les que s'estableixin a la normativa de prevenció de riscos laborals.*
- k) Les que afectin les condicions de treball i les retribucions dels funcionaris la regulació de les quals exigeixi una norma amb rang de llei.*
- l) Els criteris generals sobre ofertes d'ocupació pública.*
- m) Les referides a calendari laboral, horaris, jornades, vacances, permisos, mobilitat funcional i geogràfica, així com els criteris generals sobre la planificació estratègica dels recursos humans, en els aspectes que afectin condicions de treball dels empleats públics."*

Així doncs, com s'exposava a la proposta de resolució, entre les matèries que per imposició legal han de ser objecte de negociació i incloure-les en els corresponents Acords amb els representants sindicals, no hi figura la de la participació que han de tenir aquests representants en els procediments disciplinaris. Pel que fa a la matèria prevista a la lletra h) abans transcrita, relativa a les propostes sobre drets sindicals i de participació, es tracta d'una previsió genèrica que en cap cas podria emparar la inclusió de pactes que vulneressin drets fonamentals.

A aquest respecte, l'entitat imputada considera que *“tot i ser una determinació genèrica”*, la inclusió de les propostes sobre drets sindicals i de participació (art. 37.1.h de l'EBEP) entre les matèries objecte de negociació, habilitaria a l'Ajuntament a regular, per mitjà de l'Acord esmentat, la possibilitat de què els òrgans de representació del personal funcionari poguessin tenir la condició de persona interessada en la tramitació d'expedients disciplinaris. Així, manifesta que abonaria aquesta tesi les funcions dels òrgans de representació (juntetes i delegats de personal) previstes a l'article 40.1 de l'EBEP, i en concret, la prevista a l'apartat e), el qual estableix que les juntetes i delegats de personal han de:

“e) Vigilar el compliment de les normes vigents en matèria de condicions de treball, prevenció de riscos laborals, Seguretat Social i ocupació, i exercir, si s'escau, les accions legals oportunes davant els organismes competents.”

Doncs bé, en aquest sentit és oportú remarcar que l'article 40.1 de l'EBEP que invoca l'Ajuntament del Prat de Llobregat preveu expressament el règim d'accés dels membres de la junta de personal i dels delegats de personal (art. 40.1.c de l'EBEP), determinant que tenen dret a *“Ser informats de totes les sancions imposades per faltes molt greus.”* És a dir, el propi legislador no inclou entre els drets sindicals i de participació, el dret d'accés dels òrgans de representació del personal funcionari als expedients disciplinaris. El que fa el dit precepte és reconèixer només el dret a ser informats –no a accedir a l'expedient disciplinari- de les sancions imposades –per tant, una vegada finalitzat l'expedient disciplinari- per a faltes molt greus –excloent així, les faltes lleus i greus-.

Així mateix, cal tenir en compte que, entre les dades especialment protegides, l'article 7 de la LOPD regula la comissió de d'infraccions administratives, com és el cas de les faltes disciplinàries. I en relació a l'habilitació legal necessària –a manca de consentiment- per tractar aquestes dades especialment protegides, el Tribunal Constitucional en la sentència núm. 70/2009, de 23 de març, disposava el següent:

“Según jurisprudencia constitucional consolidada, la Ley deberá concretar las restricciones, alejándose de criterios de delimitación imprecisos o extensivos, pues vulnera el derecho fundamental a la intimidad personal el establecimiento de límites de forma tal que hagan impracticable el derecho fundamental afectado o ineficaz la garantía que la Constitución le otorga (STC 292/2000, de 30 de noviembre, F. 11). Como señalábamos en la STC 49/1999, en relación justamente con la protección del derecho fundamental a la intimidad, la injerencia en la misma exige de un modo «inexcusable» una previsión legal que «ha de expresar todos y cada uno de los presupuestos y condiciones de la intervención» (F. 4); ha de poseer lo que en otras ocasiones hemos denominado cierta «calidad de Ley» (...).”

Així doncs, de conformitat amb la jurisprudència constitucional, quan ens trobem davant dades especialment protegides, caldrà que l'habilitació legal que doni cobertura al tractament sigui expressa, evitant així regulacions genèriques com la que invoca l'Ajuntament del Prat de Llobregat.

Per tant, escau descartar que en el present supòsit concorregués una habilitació legal expressa que legitimés l'accés a l'expedient disciplinari incoat a dos membres de la Policia Local. Com també es descarta que aquest accés respongués a la lliure i legítima acceptació d'una relació jurídica, el desenvolupament, compliment i control de la qual impliqués necessàriament la connexió amb fitxers de tercers, ja que per les raons apuntades anteriorment, ateses les funcions atorgades als representants del personal funcionari, no es pot considerar com a necessari ni justificat l'accés d'aquests a la totalitat de l'expedient disciplinari incoat contra un funcionari. És per això que el present cas no es podria encabir en cap dels supòsits establerts en les diccions a) i c) de l'article 11.2 de la LOPD.

I en contra d'allò que sosté l'Ajuntament, en el present cas no existeix una col·lisió entre el dret fonamental a la protecció de dades de caràcter personal (art. 18.4 CE) i el dret fonamental a la llibertat sindical (art. 28 CE), o el dret –no fonamental- a la negociació col·lectiva (art. 37 CE), motiu pel qual no és necessària la seva ponderació.

D'altra banda, en relació amb l'informe de l'Agència Espanyola de Protecció de Dades (en endavant, AEPD) invocat per l'entitat imputada en les seves al·legacions, cal assenyalar primerament que l'informe esmentat abordava l'accés a dades –no referents a la comissió d'infraccions administratives- del personal laboral –per tant, no funcionari- per part del comitè d'empresa o els delegats de personal en base a l'Estatut dels Treballadors, el qual s'aplica al personal laboral de les administracions públiques en base el que disposa l'article 7 de l'EBEP, però que no resulta d'aplicació al personal funcionari. En segon lloc, cal subratllar que l'Autoritat Catalana de Protecció de Dades i l'AEPD es relacionen en base al principi de col·laboració, sense que existeixi entre elles cap mena de jerarquia ni dependència, de manera que les decisions o informes de l'AEPD no vinculen a aquesta Autoritat, sense perjudici dels instruments existents amb la finalitat de coordinació de criteris.

Finalment, l'Ajuntament del Prat de Llobregat invoca l'article 56.1 del Decret 243/1995, de 27 de juny, pel qual s'aprova el Reglament de règim disciplinari de la funció pública de l'Administració de la Generalitat de Catalunya (al qual es remet el Decret legislatiu 1/1997, de 31 d'octubre, pel qual s'aprova la refosa en un text únic dels preceptes de determinats textos legals vigents a Catalunya en matèria de funció pública), el qual estableix en relació a la comunicació als òrgans de representació de personal, el següent:

"S'ha de donar compte de la incoació i el resultat dels expedients disciplinaris als òrgans de representació de personal."

Així, aquest precepte disposa que s'ha d'informar als òrgans de representació del personal sobre la incoació i resultat dels expedients disciplinaris. Tal com ja s'ha avançat, aquesta previsió no comporta l'accés a l'expedient ni l'atorgament de la condició de persona interessada als òrgans de representació del personal, sinó que comporta l'obligació de l'Administració de només comunicar l'obertura i finalització de l'expedient disciplinari. Així, la

circumstància referent a que només es comuniquin determinats actes administratiu té rellevància a efectes de que els òrgans de representació del personal no es podran personar com a parts interessades en el procediment disciplinari.

D'acord amb el que s'ha exposat, aquesta al·legació no pot prosperar.

2.2.- Sobre la condició d'interessat dels òrgans de representació del personal.

L'entitat imputada exposa en la seva al·legació segona que, al seu entendre, els òrgans de representació del personal funcionari, tenen atorgada la condició de persona interessada, conforme el que disposa l'article 31.2 de la Llei 30/1992. Aquest precepte atorga la condició d'interessat a:

"2. Les associacions i organitzacions representatives d'interessos econòmics i socials són titulars d'interessos legítims col·lectius en els termes que la llei reconegui."

En relació a la condició d'interessat dels òrgans de representació del personal a les administracions públiques, és d'interès citar la doctrina constitucional consolidada en relació a la legitimació activa dels sindicats per a actuar en la jurisdicció contenciosa-administrativa, la qual es troba recollida, entre d'altres, en la Sentència del Tribunal Constitucional núm. 183/2009, de 7 de setembre:

"(...) nuestra doctrina parte de un reconocimiento abstracto o general de la legitimación de los sindicatos para impugnar ante los órganos del orden jurisdiccional contencioso-administrativo decisiones que afecten a los trabajadores, funcionarios públicos y personal estatutario. Así, hemos dicho que los sindicatos desempeñan, tanto por el reconocimiento expreso de la Constitución (arts. 7 y 28) como por obra de los tratados internacionales suscritos por España en la materia, una función genérica de representación y defensa de los intereses de los trabajadores que no descansa sólo en el vínculo de la afiliación, sino en la propia naturaleza sindical del grupo. La función de los sindicatos, desde la perspectiva constitucional, no es únicamente la de representar a sus miembros a través de esquemas propios del Derecho privado, pues cuando la Constitución y la Ley los invisten con la función de defender los intereses de los trabajadores, les legitiman para ejercer aquellos derechos que, aun perteneciendo en puridad a cada uno de los trabajadores, sean de necesario ejercicio colectivo, sin estar condicionados a la relación de pretendido apoderamiento insita en el acto de afiliación. Por esta razón, es posible, en principio, reconocer legitimado al sindicato para accionar en cualquier proceso en que estén en juego intereses colectivos de los trabajadores" (STC 202/2007, de 24 de febrero, FJ 3, con cita de las SSTC 101/1996, de 11 de junio; 203/2002, de 28 de octubre; 142/2004, de 13 de septiembre, y 28/2005, de 14 de febrero)."

D'acord amb aquesta doctrina constitucional, als òrgans de representació del personal se'ls podria reconèixer la condició d'interessat a efectes de legitimació per a la defensa dels interessos de caràcter col·lectiu, però no d'interessos individuals, llevat que aquests puguin afectar a una col·lectivitat, circumstància que no concorria en el present cas. En efecte, en el present supòsit la incoació d'un expedient disciplinari afectava directament als interessos individuals de les persones expedientades, però en cap cas tenia rellevància per als interessos de la col·lectivitat de treballadors, motiu pel qual no era procedent atorgar la

Carrer de la Llacuna, 166, 7a. Planta
08018 Barcelona

condició d'interessat als òrgans de representació del personal funcionari. Més encara si es té en compte que consta acreditat a l'expedient que almenys un dels funcionaris expedients, va oposar-se expressament a que es permetés als òrgans de representació del personal l'accés al seu expedient disciplinari.

Per tant, aquest al·legació no pot reeixir.

2.3.- Sobre el deure de confidencialitat i la garantia per als empleats públics.

En l'al·legació tercera, l'entitat imputada manifesta que una altra *“circumstància que denota la possibilitat de compatibilitzar ambdós drets fonamentals –la protecció de dades personals i la llibertat sindical- és la clara obligació de confidencialitat que tenen que respectar els representants sindicals (...).”* Al seu torn, l'Ajuntament del Prat considera que les previsions de l'article 49 de l'Acord referit constitueixen una garantia a la defensa de totes els treballadors municipals envers l'Ajuntament.

En primer lloc, pel que fa a l'afirmació de l'Ajuntament que es pot compatibilitzar el dret fonamental a la protecció de dades i el de llibertat sindical, atesa la previsió que efectua la normativa sectorial referent l'obligació de confidencialitat dels representants sindicals, aquesta Autoritat no la pot compartir, ja que des del moment en què el responsable del fitxer o tractament facilita l'accés a dades personals a persones no autoritzades, ja es vulnera el deure de secret de l'article 10 de la LOPD, sense que alteri tal conducta il·lícita el fet que es garanteixi que no existiran difusions posteriors per part d'aquells qui ja han accedit a la informació de manera il·legítima.

D'altra banda, pel que fa a la consideració relativa a que l'atorgament de la condició d'interessats als òrgans de representació del personal funcionari constitueix una garantia per als treballadors públics, és oportú posar de manifest que aquesta interpretació subjectiva que efectua l'Ajuntament del Prat de Llobregat queda precisament desvirtuada per la circumstància, ja esmentada abans, que una de les persones expedientades, en el marc del dit expedient es va oposar precisament a que no es facilitessin les seves dades personals als membres dels òrgans de representació –a banda de denunciar-ho davant d'aquesta Autoritat-, al no percebre aquest accés com una garantia per al seu dret de defensa, sinó com un perjudici al seu dret fonamental a la protecció de dades de caràcter personal.

Així mateix, l'Ajuntament del Prat de Llobregat exposa que tant l'EBEP com l'Estatut dels Treballadors –regulació que no correspon abordar, atesa la condició de personal funcionari de les persones afectades- contempnen un tràmit d'audiència per als òrgans de representació del personal. En aquest sentit, com s'assenyalava a la proposta de resolució, l'article 41.1 c) de l'EBEP estableix com a garantia de la funció representativa del personal per als membres de les juntes de personal i delegats de personal:

“c) L'audiència en els expedients disciplinaris a què puguin ser sotmesos els seus membres durant el temps de mandat i durant l'any immediatament posterior, sense perjudici de l'audiència a l'interessat regulada en el procediment sancionador.”

Així, es contempla l'audiència per part dels membres de les juntes de personal i els delegats de personal, només als expedients disciplinaris que s'incoïn als seus membres durant el temps de mandat i durant l'any immediatament posterior. Per tant, en el present cas no concorria dita habilitació legal, doncs l'Ajuntament del Prat de Llobregat no ha acreditat que les dues persones expedientades fossin membres de la junta de personal o delegats de personal en el moment en què es va incoar l'expedient disciplinari, o bé, durant l'any immediatament posterior.

Al seu torn, com ja s'ha avançat, l'article 56.1 del Decret 243/1995 disposa l'obligació de comunicar o donar compte als òrgans de representació del personal, de la incoació i del resultat de l'expedient disciplinari. Així, aquesta obligació de comunicació no atorga als òrgans de representació del personal la condició de persona interessada, sinó que comporta l'obligació de l'Administració d'informar-los. I és precisament en l'instant en que s'incoï l'expedient disciplinari, quan els òrgans de representació del personal podran dirigir-se a la persona afectada a fi i efecte d'oferir la seva assistència, si així ho considera oportú l'afectat.

D'acord amb tot el que s'ha exposat, aquest al·legació s'ha de desestimar.

Tercer.- L'article 44.4 b) LOPD, en la seva redacció donada per la Llei 2/2011, de 4 de març, d'economia sostenible, tipifica com a infracció de caràcter molt greu:

"b) Tractar o cedir les dades de caràcter personal a què es refereixen els apartats 2, 3 i 5 de l'article 7 d'aquesta Llei excepte en els supòsits en què ho autoritza la mateixa Llei o violentar la prohibició que conté l'apartat 4 de l'article 7."

En relació amb aquest tipus infractor, l'article 7.5 LOPD estableix el següent:

"5. Les dades de caràcter personal relatives a la comissió d'infraccions penals o administratives només poden ser incloses en fitxers de les administracions públiques competents en els casos que preveuen les normes reguladores respectives."

Tal com assenyalava la persona instructora en la proposta de resolució, l'opció de permetre als representants dels treballadors l'accés a expedients disciplinaris en tramitació, només està prevista en algunes lleis quan l'expedient disciplinari es dirigeix contra empleats que desenvolupen la funció representativa del personal, o als representants d'un sindicat respecte als expedients incoats contra afiliats a aquell sindicat. Així, l'article 41.1 c) de l'EBEP estableix la següent garantia de la funció representativa del personal per als membres de les juntes de personal i delegats de personal:

"c) L'audiència en els expedients disciplinaris a què puguin ser sotmesos els seus membres durant el temps de mandat i durant l'any immediatament posterior, sense perjudici de l'audiència a l'interessat regulada en el procediment sancionador."

Així mateix, l'article 10.3.3 la Llei orgànica 11/1985, de 2 d'agost, de llibertat sindical, al regular els drets dels delegats sindicals els hi atorga el següent dret:

“3r Ser escoltats per l’empresa prèviament a l’adopció de mesures de caràcter col·lectiu que afectin els treballadors en general i els afiliats al seu sindicat en particular, i especialment en els acomiadaments i les sancions d’aquests últims.”

En conseqüència, les habilitacions legals transcrites no esdevenen d’aplicació al present cas, atès que no concorren els pressupòsits necessaris per entrar en joc. D’una banda, perquè no consta acreditat que les dues persones expedientades fossin membres de la junta de personal o delegats de personal. D’altra, si bé es té constància que una de les persones expedientades estava afiliada a un dels sindicats als quals l’Ajuntament va permetre l’accés a les dades personals dels expedientats, consta a les actuacions que es va permetre l’accés a representants d’un altre sindicat. A més, consta també acreditat que una de les persones afectades va oposar-se expressament a que les seves dades es continuessin facilitant als representants sindicals, i tot i això, les comunicacions es van seguir produint.

En definitiva, no es pot considerar que existeixi una norma amb rang de llei que atorgués la condició de persona interessada als representants dels dos sindicats per accedir a les dades personals de les dues persones expedientades –així com la circumstància relativa a la incoació de l’expedient disciplinari-. Així doncs, no era legítima la comunicació ni la notificació dels diferents actes de l’expedient disciplinari en els quals s’incorporaven dades de caràcter personal dels expedientats als representants dels dos sindicats, així com tampoc es troba legitimada la vista de l’expedient. A aquest respecte, si no es disposa del consentiment del treballador afectat, la comunicació al sindicat d’informació sobre dades d’un expedient disciplinari en tramitació, només seria legítima respecte als seus afiliats, sense perjudici que la persona afectada exerceixi el seu dret d’oposició respecte a la dita comunicació.

Doncs bé, tal com s’exposava a la proposta de resolució, durant la tramitació d’aquest procediment ha quedat acreditat que l’Ajuntament del Prat de Llobregat va revelar a terceres persones les dades de caràcter personal referents a la comissió d’infraccions administratives i altres dades personals incloses a l’expedient disciplinari incoat contra dos funcionaris, sense el consentiment d’aquests funcionaris ni la concurrència d’habilitació legal.

Conseqüentment, es considera que l’Ajuntament del Prat de Llobregat, com a responsable del fitxer, va efectuar una cessió o comunicació de dades relatives a la comissió d’infraccions disciplinàries, la qual cosa és constitutiva d’una infracció tipificada com a molt greu a l’article 44.4 b) en relació amb l’article 7.5, ambdós de la LOPD.

Quart.- L’article 21 de la Llei 32/2010, en consonància amb l’article 46 de la LOPD, preveu que quan les infraccions siguin comeses per una administració pública, la resolució que declari la comissió d’una infracció, haurà d’establir les mesures que escau adoptar perquè cessin o es corregeixin els efectes de la infracció. Atès que, tal com assenyalava l’instructor en la proposta de resolució, es considera que l’Acord de condicions del personal de l’Ajuntament del Prat de Llobregat 2008-2011 és contrari a la normativa reguladora del dret fonamental a la protecció de dades de caràcter personal, és procedent requerir a l’Ajuntament del Prat de Llobregat per tal que en relació als eventuais expedients disciplinaris que s’estiguin tramitant així com als futurs que es puguin incoar, s’abstingui de comunicar les dades de caràcter personal de les persones expedientades a terceres persones sense el consentiment d’aquestes o bé sense la concurrència d’habilitació legal, tenint en compte tot el que s’ha

argumentat als fonaments de dret precedents. De conformitat amb l'article 46.3 de la LOPD, un cop s'hagin dut a terme les actuacions necessàries per garantir l'efectivitat de la mesura correctora esmentada, cal que es comuniqui a l'Autoritat.

Així mateix, atès que l'Acord de condicions del personal esmentat fineix la seva vigència pròximament, es considera convenient suggerir a l'Ajuntament del Prat de Llobregat que s'aprofiti aquesta circumstància per tal de modificar el contingut actual de l'article 49.d), tenint en compte tot el que s'ha exposat en la fonamentació d'aquesta proposta.

Fent ús de les facultats que em confereixen l'article 13 del Decret 278/1993, de 9 de novembre, sobre el procediment sancionador d'aplicació als àmbits de competència de la Generalitat de Catalunya,

RESOLC

Primer.- Declarar que l'Ajuntament del Prat de Llobregat ha comès una infracció molt greu prevista a l'article 44.4 b), en relació amb l'article 7.5, ambdós de la LOPD.

Segon.- Requerir a l'Ajuntament del Prat de Llobregat per tal que adopti les mesures correctores assenyalades en el fonament de dret quart de la present resolució.

Tercer.- Notificar aquesta resolució a l'Ajuntament del Prat de Llobregat i a la persona denunciant.

Quart.- Comunicar aquesta resolució al Síndic de Greuges, mitjançant el seu trasllat literal, segons el que especifica l'Acord Tercer del Conveni de Col·laboració entre el Síndic de Greuges de Catalunya i l'Agència Catalana de Protecció de Dades de data 23 de juny de 2006.

Cinquè.- Ordenar la publicació de la Resolució al web de l'Autoritat (www.apd.cat), de conformitat amb l'article 17.2 de la Llei 32/2010, de l'1 d'octubre.

Contra aquesta resolució, que posa fi a la via administrativa d'acord amb els articles 26.2 de la Llei 32/2010, de l'1 d'octubre, de l'Autoritat Catalana de Protecció de Dades i 14.3 del Decret 48/2003, de 20 de febrer, pel qual s'aprova l'Estatut de l'Agència Catalana de Protecció de Dades, les parts interessades poden interposar, amb caràcter potestatiu, recurs de reposició davant la directora de l'Autoritat Catalana de Protecció de Dades, en el termini d'un mes a comptar de l'endemà de la seva notificació, d'acord amb el que preveu l'article 116 i següents de la Llei 30/1992 o bé interposar directament recurs contenciós administratiu davant els Jutjats del Contenciós Administratiu, en el termini de dos mesos a comptar de l'endemà de la seva notificació, d'acord amb els articles 8, 14 i 46 de la Llei 29/1998, de 13 de juliol, reguladora de la jurisdicció contenciosa administrativa.

Carrer de la Llacuna, 166, 7a. Planta
08018 Barcelona

Igualment, les parts interessades poden interposar qualsevol altre recurs que considerin convenient per a la defensa dels seus interessos.

La directora

Esther Mitjans i Perelló

Barcelona, 1 de desembre de 2011